

Olisim kiltys jungis...

1.

Nuo neatmenamus,
Iz jau visai ^{mažai} ~~at~~zinomy laika,
Ja gyvenūts
Jasp kalnelis is mīstus,
Kur šintamečiai gžuolynai ūkšise
Protēiai ems laiku
D. ^{de}mes (sianoliz) vadinaure
Stelmuži.

Tuose gžudymose tik ūkavo pelēdas,
Audekop krito priroklusios giles...
Iz vienā ū ju
Meškos žmintoj pēdoj
Šaknelis ūleib ū...
Arigōjo!

Meteliai slinko, lēpojo ūventiji gojai,
Žemiēi ris plētēi žmogaus galybi...
Ais cūg kiltys jungis ū dīdējo,
Iš nezinios dieous jū kūrē,
Kurie net medzius glōbojs
Iz (žmones) ligonius gysē --

Iz, stāi, zulingova,
Suūžē šakos gžuolinko...
Gi valdovaas per kalnink,

(Tāi tāi ir praeities mēne)

Zināni žino jo galys seny..

Tas gānuhūks augo, plētisi, keraja.

Aplink dānisi tāi loiki kes čia bus?

dyg tikojosi isyest kūrimis rētoja,

facu vīsa nēšnomus mājin, kākus...

3
Be tų kraštų lotyniška kalba
vadinu „Litus“!

O rugu, tuos, jei kur eina ar kur skuba
su savim visi turi

Be vadinu „Tuba“.

Abu tie žodžiai per laiką susiliję

Be tapo „Lituska“...

Gi prasti žmonės nemokėjo lotyniskai,
Lai kur bėgant
Emi vadinti kraštą paprasčiau
Lietuva!

O žmones kelkencius lyg virpaučiaiis pėžučiaiis
Opōauki lietuviaiis...

Štai, ką atvėrė Krivų Krivaitis žemas,
Jis visą tai išprotėvis meua ---

Taip prastamieji daug metų,
Tos praestis, jau nebesimato...

9: O jį giminielis aišėis
Daug pasaklido kunigaikšėis!

O tu gėnuokas vis (stėnde) aišėis /
Aplink dairesi o leuki kas čia bus?

Dyg tikėdėsiis įrogti kūsims rytėjės,
Jam visai nežinoms naujas laikas...

Kad ramiai pgaenty is kartos is Rarta
Kad mikes is nebeterita
Is taip daug isverte is ...

Mindaugas

3

Taip tarp miškų, upių ir kalnelių
Tų kunigaikščių daug gyveno,
Bet stiprios, atsparios jėgos
Ir geros kelis iš seno
Lietuviai neturėjo.

Si priešas ruoli be ataugos,
Skriaudė ginting, ieškojo turty...
Ir verkiant reikėjo
Labai stiprios rankos,
Kad apsisaugoti nuo priešo kenkėjų,
Kad žaizdas ^{ir žaizdas} ~~nebekartų~~ ^{nebekartų} ~~nebekartų~~,
Kad ^{nebesat} ~~nebekartų~~!..

Otejo laikas įgyvendinti mintį:
Iš visų kunigaikščių
Patį varšiausis išsirinkti,
Kuris kaip reikiant,
Vardan protėvių aiščių,
Galėtų kreipti valdyti
Ir nuo priešų apginti!

Dauguma tik Mindaugas
Lankė varšiausim ginėjus,
O kas nesutiko -
Tuos stipresni mugalėjo...
Ir didžiojo kunigaikščio vėliavą
Mindaugui uždėjo!

Mindaugas turėjo labai žiaurų protą,
 nepaprastą valdovo gabumų, -
 O sakyti viską pilnai iš surkau...
 Semojo paponis - būk tu sumanus -
 sujungti jis kiltis ir sugebėti
 Karūnintį žiesiausias ir
 Pirmuoja
 Lietuvas kerolin!

O priešų buvo daug...
 Labiausiai nepatiko
 Su vokiečiais draugystė! Dugi-
 Krikėtas, Mindaugo ir jo artimas...
 Pernest lietuvians buvo labai sunku,
 Lyg peiliu tiesiog į širdį -
 Kadip skaudu!

Lietuviai Susitarę mūšė Mindaugą
 Ir sūnus jo du!

O tas pūklas iš aupo, plėšė, kerėjo...
 Aplink deirėsi ir laukė, kas čia bus?
 Lyg tikėtina ^{jos} išvyti busing rytlojus,
 Jam visai nežinomus naujus laikus...

6
Pats is protivis aizcins...

4.
Mindams miedams,
Po dāvgus, trejus metus
Keletas kunigaitis Lietuvas valde...
Tik Traidenis ilgāu -
Be žymesam kovas,
O pēd jo istorija mērim kas
Suos Lietuvas valdovas?...

Kol iskilo Vytenis,
Kuris divdesmit metus segebijā
Rāmīai kraiste valdyti
Is taip div desimty metus praējo,
Kol jo brolis, taris galve skaiscis,
Sīngedē Lietuvas galve,
Pats is protivis aizcins -
Tei Gediminas, diplomatas galve
Tāpo didzmoju
Lietuvas Kunigaitis!
Valde net divdesmit penkis metus!

O tas žāuokis is aego, plētisi, kerujs,
Aplink aizcins is lauki, kas cia kas?
Lye tikidamsi ērozsti busims rytis,
Pam issai mēinoms neājus laikus...

Sedimino sapnas

5.

Net padarimas tebeaidi grūžis,
Tū lūpa i tūpas gyvais rādžiais eina,
Šimtmečiuose brendes -

tiesiog nuostabus!
Bočis, kūryboje vėtelis i dainis...

Medžiojo miškuose aut kalno
Vienas pulkas vyras,
Tarp jų valdovas -

Oediminas žaunes!
O ūtas vėtelis, tarptam, aut dekuo
Matėsi miškas santaka apseupes...

Padarime kalba eina i senos,
Jiems bemedžiojat kalneliuose
Sutemo...

Cia ū naktuoji visas pulkas vyras,
O Sediminas, tai padarimas mini,
Stipriai imiges tarp žoliusis girius,
Ryškiai sapnavo
staugiantis vilkas, vilkas gelečius!
Skambėjo kalnas gėuolais apseupes,
O tame vilke lyg šimtes vilks staugi!

Nubudo. Te sapnas aiškia
Visiems apreiškė.

O tarp jų buvo vyriausiasis žyngys Lizdeika
Kuris buvo rastašis (arba Lizdeika)

(Todi'is is pavardė jo Lizdeika!)

Apsukriai gndrus, tarytum, lapei,
Tuo knygakėsiui

viska apsakė:

— Šis sapnas pardu
Šviesiausiam mūsų valdovui
Statydinti čia galinga pili,
Ir į keurti mieste,
Kuris Lietuvos kraštui
Kaip saulute šviesu!
Garsas jo skambėtu
po visą pasaulį,
Jaukus vaikams spindėtu,
Kaip žemei saule!
Buigi Lizdeika sapnas atspėti.
Vieš susimęsti, bet nežinąjo
Kokią atėti Lietuvai
neša rytojus?

O kas labiausiai savo šali myli,
Jei ne šviesiausias to krašto valdovas?!
Jis pastatydino čia galinga pili,
Kuriam tik musispiant
priešo puolimus kovos...

Si atminimui kalną lietuvių pavidimo:

Kalną Gedimino!

Ir šiandien Viliūnėje giliai tekamas stovi,
Skelbdamas po saului
garbingas senovės!

O tas gėnuokas vis augo, plėtėsi, kerėjo,
Aplink dainiai ir laiki, kas čia bus?
Dyg šviesiausios mūsų būsimą rytojus.

Šam mūsų nežinoamus naujus paikus...

6.

Nargesnis žygi istorija nemate,
 Kaip Pilėnų gynybos kova...
 Tada nebuv jokius automatai,
 Gal melodejo; žygi daina,
 Šaukiant mieli gražieji gintis,
 Kvičiant žmogus pabūsti -
 Tik neapykanta degė lietuvių širdy,
 Raitesį žmonise kaip gyvate,
 Kiekvienoj krietinėj plito ugnimi:
 Kaip vokiety - priešę užimsti!
 Ne krikštaj pagony čia vokiečias trauki
 Tik kutams grobti, vogti... krikštaj - puiki kauki!

Vis nauji pulkai vilkosi iš Prūsų...
 O lietuvių pilę arsidarė
 Su žmonomis, tėveliais ir vaikais,
 Visa turte su savim turėjo,
 Mairė kol gyvi, priešas mejeis...
 Bet priešas daužė pylimus ir kuonus
 Išardė sienas taranais...
 Nors lietuviai iš pilies išidami kappio priešs,
 Bet iš pilį nebeišidavo atgal gyvi, visi
 Matėsi, kad priešas mešeris... iš eiti nemano

Su nareiuojai vėlav Margiriu prieky
 Pasiryžo, kaip vienas - visi:
 - Pagony kraujes verganti nemoka!
 Jie kieme sukrovė sausus malky

Didžiulis laužis - starta,
 Kuriai įsilūpsnojęs riki, žaukė:
 - Gyvi nepasiduosiu! Užėciau žlovingai misti!
 Tėvai su klykiaučiais vaikais
 ; ugnis puolė,
 Kaip & vienkotė aušingoji suolis...
 O koks omenas litė žudė,
 arba gyvi metėsi į ugnį...

Aklas tikėjimas pagonistinis dūvair!
 Ant kelio suklopa, bėsi, be kopurės,
 Klykdami Margiris malolavo,
 Kad esu dievais jie susitikti tūri -
 Margiris pat žudė žmones savo,
 Kol įesus neteky jis į ugnis soko...
 Pagonistkas kraujes vergauti neuoko!

Kai kryžiuočiai sukliudo į pilį,
 Akys jiems ant kaktos iššoko -
 lietuviai negyvi...
 Suvinkę mažutį gyvą žmogius būri,
 juos vokiečiai įsūtė medūzei...
 Laužė liūpsnojo viskas:

žmonės, gyvuliai, drėgnos, kėdės,
 Jai pakraščiais ugnis kur truputį blėso,
 Opkani kryžiuočiai grūbė šaltis mėsą,
 Kaip vilkai išalkę gyvuliems idėi...

Pūnžiamų parvydys pagonistko noramuo,
 Tai buvo žiauri klaidkams biximo rykštė!
 Pūsisproks turks, kiaulienos prisprogs
 Uokistkos eis gajjes negaas pastopis
 Išsiorko vėgys, išsirašė „krikštė“...

Taip žuvo P. lėmuose ne vienas, ne du, -
Keli tūkstantaisi mėsinių Lietuvos sūnų!

O tai užuotais nū. augo, plitėsi, kerėjo,
Aplink dairėsi ^{tar} laukė kas čia bus?
dyg tikėdamsi išgyti būsimą rytojų,
Jau visai nežinomus naujas laikus...

Kęstutis paligo...

7.

Nors septyniolks sūnų turėjo Gediminas,
Senatvėje gyveno su Jaunūčiu - abū.
Tėvui mirus, jauniausias sosto paeidėjo,
Bet nesugebėjo valdova didžiusoj būti,
Todėl valdžią paėmė
vyresnieji broliai du:
Algisardas ir Kęstutis!

Dėl didėjo kunigaikščio vainiko
Sūnū vėluvo -
Algisardai jis liko.
Kęstutis paėmė mūšipyrelis Lemačius
Ir valdė juos iš Trakų...
Abu broliai gražiai ^{laure} sekėsi vėnu tako
Net pėnėcas abejose:
Kuris iš jų vyresnis - nesako.

Septyniolksimil barth
Grūmėsi Kęstutis su kryžiuočiais,

120
O reikalai psant is Algidas cia,
lyg laukes prie vartu,
Pakildavo įvyti prieš nors makcis
Ii Lietuvas!

Kartu Kestutis grovitynise su priešu
Bavo nuo žirgo sutraukta -

Kryžiuočius Melaisiuu papuoli...
O likimas mus stabus - nelaukte!

Der jaunutis vokieciaus kuvo patkes
Melaisiuu lietuvikes Alpis,
Iis Kestutiumi padeji, mat, pats vargo mates,
O Kryžiuočius Alpi paklusny pamego,
Bet lietuviskumui jo širdy prebaidus.

Тарнаво

(Ii dirbo vokieciaus is ur vertije),
Atusei Kestutiumi tuoj Kryžiuočiu rėbus
Be šid (laimingai) - (pabego)!
(Be trinkomo) išėjo

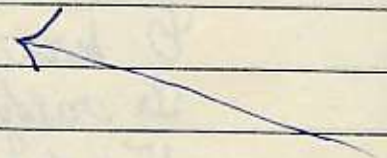
O tay gzuolas is aupa, plitisi, kerajo,
Aplink daisei is kerki kas cia bus?
Lyg tikidavosi isvyti kerims rytejs,
Jam vicei mērimoms mejus laikus...

Je sa didelė pagarbė mūketiamo jė namolei

stiegs?

Net (paugk daro jau karinis) rakicins izvye

Ja sumanyms jau atrodi kulely
Zuykdidaw greitai
Nolaukdeinas jabis stebaklo

In sumanyms uos kiai kulely
Zuykdidaw greitai (ee)

Dar prie tevo Kestutis

Udovaudavo susirėmimas įvairiems,
 O po tevo mirties - jo pažinimo aiškios.
 Net su kryžiniais jis susitarėvo,
 Kad Jogaikis kokiam nors keliais
 Priversti su juo skaityti

O tas gėnuolas vis aišo, plėtėsi, kerėjo
 Aplink skėrėsi ir laukė kas čia bus?
 Lyg tikidamas išvysti turime rytojų,
 Jam visai nežinomas naujas laikas...

Vytautas pakizgo...

10.

Karta Kestutis ir Vytautas pakvietė Jogaiką
 Ir Vilnius taikai susitarti...
 Abudu svėmė. Kestutis išvėži į Krivą
 ir mūzėdė!

Viliau ir Vytaute pervežė į Krivą
 nežinia kam?

(Bet šis buvo labai apsukrus
 Išsiskaldavo įvairiais būdais...

Sumarumas kaip reikalingas vadui,
 O Vytautui jo ne stigo.

Kas ir to, kad žodžiuose daug žodė,
 Svorku įvykdėti greitai -
 Be jokio padėjo! Nelaikė Jogaikis!
 Tėvas buvo, aišku, sumu kaip skaudu,
 Bet Vytautas nepasirodė,

nepasirodė

Kas jam nelaivēj, tātad ^{gūst} pūgas

(Jaun nelaivēj, nebeis, joks pūgas)
Ja nepareģuena joks gides:

O veikī nū akū!

{ Nieko jis nelaisai nepabūgo,
Ir nebojo jokios gūdos.

Jis laukydavo žmoneli Ona su tarnaitė
Ir Vytautas persirengęs tarnaitis rūbais
Jis nelaisuis (nepažintas sergubinis)
Su žmona išėjo - pabūgo!

Bet me visai kvaili ir vokičiai buvo,
Prieštie Vytautas krikštytis...
Vytautas suprato jų gudrybę -
Ne iš daugum jie čia mudrybę!
Pasitaręs su pusbrolin Jozaila
Ryžosi mirtai:
Tos kryžininkai jems nepaile -
Dobti mirtinai!

O tas gūdos ^{suapleš} išplėšėsi, kerėjo,
Apšlink dairisi ir laukė kas čia bus?
Lyg tikėdamas išvysti ~~naug~~ būsimą rytojų,
Jam visai mūšnomus naujus laikus...

11.

Žalgirio mūš

Ties Žalgiriu Vytautas davė kryžininkams
Lemiamą smūgį!
Sėtinis, lenkų, slavų jungtiniai pulbai
Visose grūntynėse kur tik užmėtai
Nieko kovoj nepabūgo!

O riterius pauciai
 Paruošti Vytauto jūngtiniaus pulkams -
 Kryžiuočiams jie buvo!..

Mūsų laimiga pergeltis ^{is patalpa vadams} Lapinui įvyko,
 Vėtoj pergelis vainiko -
 Mazai kas gyvas iš riterių beliko,
 Ir pats magistras suvo,
 Kryžiuočiai tikėjosi laimėti
 Ir rinkas jų buvo paruošta
 Pergelis puotai,...

Šieji atriektiniai:
 Kas buvo jų pergelis puotai paruošta,
 Dymai, valgiai ir alutis
 Atitiko jūngtiniaus Vytauto pulkams -
 Laimėjimo puotai, kuriems ne skista buvo žit!
 Yra sena lietuvių patarlė,
 Kuris kvakši kiekviena varlė:
 Nebesk deobis kitam,
 Nes pats papulsi ten!..

O tas žuolas vis auge plitėsi, kerajė,
 Aplink dairesi ir laukė, kas čia bus?
 Lyg tikėtumėt išvyti būsimą rytojų,
 Jam visai nežinomas naujus laikas!..

Vytautas mintis

12.

Sutvarkęs Vytautas nuo Baltijos
 Iki Juodųjų jūras salis,
 Globėjo Lietuva didysis kunigaikštis,
 O Vilnius, kaip savo širdis -
 Atėjo prie Juodųjų jūras
 Eikliausių žirgelius joje pagirdęs.

Po Žalgirio kovos ir kiti sutvarkęs Joga
 Jam kitaip kalbėti negalėjo:
 Saugus pusbrolis Vytaute
 Laikes tikrai drauge
 Ir sau lygiu!
 Tada Vytautas nusprendė karėnuotis
 Lietuvos karaliu!

Lenkai ir tai žinąjo be upo
 Ir imperatoriaus siuntėme
 Karūną Vytautui -
 Slapta žūčiupo...
 Va, kaip tarp didikų bėna;
 Lenkai pagrobi
 Vytauto karūna!

Imperatorius Ligmantas, tai sužinojęs,
 Tsako pasiusyti Vytautui
 Kita karūna,
 Tik ne per lenkų šalį,
 Nes vil ji dingti gali...

Tuo metu Vytautas iš Vėlniaus
& Trakus įėjė...

Džiaugėsi girtąja šalimi - gražuole!
Daugiau atsiminti dešimt metų senokos
Surengetos - po tiek žygis o mūsų -
Kuo žirgo mūpuole...

Žmona, varė avusi karūną, ^{pašalpinu,} priemtį jė...

Ir apenktas žaliųjų girin,
O Lietuva o rudenop lais graži!

Didyis kunigaikštis mūsų

Kiek ~~Trakų~~ ^{Trakų} negalavę,
Miri...

Kito žygis Vytauto i Trakus,

Skandėrai nelaimingo,

Nėkad nebebus!

Taip karaliaus Karūna jam skirta,

Nežinia kur?..

Omšimai dingo - - -

O tas gėdukas vis augo, plėtėsi kerija,

Apšuk dairėsi o kuki kas via bus?

Syž tikėdamas išvysti būsime rytoje,

Jam visai nežinomus degtis laikus...

U kich Thomas shausmo, sidi, boisonjolia

13

Sibīnas, Uogelē... Būdēlis.

Nepraeje ni ketvīstis aužians,
Kaip mīri ūytautis didysis...
Bajorei Lietuva Suglavieši
Jaunā Kazimiera akve -
Pravīko hūdesy visa tauta
De prasdejo Kaučīava:
Visos teises diokīvis pome dvaro,
Ko ja nori, ta ~~ta~~ dāro 'su maīkēlīvis
Odeāia, žmonims noritne apsakyti,
Kurie zavo kēho atēstis per cada,
Duoči krepīnēi servai nosi maīgt,
Kaip tkrēnyh, kaip pravīte legende...

Mīloj servai, kai daug kur mīkai ižē,
O vītoj Vilniaus būv hē kaimelis,
Si zālia jo ant nemašai kalvās
Svevno sībīnas be nuosavās galvās
Mat, galos jū turījo didelē rupāšis! -
Jin muolat rīkalavo, tai rīsi žinojo,
Svēsti po vieng dar jauns mergīnēle:
Mēsdavo kvētas kam rīti mīt?

Svevno nuapsakomai šindis gelia, - - -
Si sībīnī išpuoti atēduot Uogelē,
Kurī jau svīeduočins turījo
De būvo vīenturte kīvelis dēvādē...

Joumīkantis kēpi joci rīkīnti kaitē,
Pats ižējo s pasauli, sako, laimīs rīkīa...

Nežinojo žmonės kaip bebūt,
 Siūlė šlibimui pamestimui dar mairatė...
 Nūko kito šlibimui mureikis,
 Geriau rūtuko laukti kurį laiką...

Uogelė jau buvo praradusi ir vilkį
 Bet ^{daug} sugrįžo įsias jaunikaiteis,
 Dar nespaėjo ir visi sukilti
 O žmoniai ^{daug} laukė dideli geroai!
 Čia prie kalno žmonių kaulų mureto
 Jaunikaiteis balsu saukė baisesnybę,
 Kuri žiauriai, nesuaitėtu balsu subliavė:
 - Kas oluista dramsti man ramybę?!
 Ir gręžė tą savo žvilgsni bairu,
 Kurio turėjo jaunikaiteis vėrimet...
 Bet jaunikaiteis greit ji veidrodė atsuko -
 Žvilgsni gręžė šlibimui... ir ji vėrimė!
 Taip išgelbėjo ją saugjo, Uogelė,
 Atidari visiems visur laisvę kelis!

O subatovakarais aut šlibino kaku
 Ėmė rinktis puotai raganus, velniai!
 Neliko ten nė vieno akimūvilio, kolino
 Nuo šokių nuopus raganus, velnius,
 Kokių žmonių dar nebūvo mairėms -
 Si tą galas į aukštoms vedančias
 Subatovakarų laikas
 Žmonės apsaudei „Subačias“

Mat... šėšioliktė amžius pradėjė,
 Kygimantė Senojo laiku,
 Vilnius buvo aptaestas gyrykline sienu:

14

Kaip saulute dangaus beribėje
 Visais laikais spindi, sugesta vakada,
 Taip Katedrismas Mažvydo Martyno
 Pirmoji lietuvių kalboje knyga
 Mūsų žmones pavadinu
 Džiungty savęja kalbe!
 Tai mažyti kibirkšteli
 Lietuvių patūstis visai kile...

Nors Liubino ūnija ir jungi Lietuva
 Su Lerskija vėrykės ryšiais, pinigais,
 Bet karavonene ir kiti įstatymai
 Dar ir savijsi tesmai —
 Skatino neūnigti acūzimai...
 Taigi Lietuvos bajorai natari,
 Kad ūnija ne taip jau blogai:
 Šiokijs tokijs laisvę tuo mūnus (duode) lėido
 Ir neprarandome visai mes savo ūido!

O čia ir Lietuvos statuto trečioji laida
 Saugęjs Lietuvos nuo itakos lenka...
 Ir dar svetimsuliams nuleido tade
 Naujas įsigyti dvarų, jau ūtėnka!
 Nors lenkai ir labai staugin, noręjs,
 Kad ju itakęjs būty visai Lietuva.

Dar nemeirimo kerai du rusais,

Lietuvai džiaugsmo nėra niekada,
 Tik aršino žaltis, jėgas silpo nuo mūsų,
 Kraištą suvergo, slėgė baudžiava!
 Kaip yglomis bado, ^{ti} Raudžioje blusos,
 Žmonė gyveno tausoje žeminyje
 Kartą su kinulėm, avimis, karavim,
 Užmatom žvutose po kofos mūnė,
 Lietus praeiskverbia s vokių varovė,
 Gultai pelėsiais ir mišlu dvokia -
 Norim prakeikti ^{ngeroas} tokia!

Kuo vargas didesnis, tuo dievas stipresnis,
 Nošė savo kryžių s baudžiava tempo:
 Žmogus soldarai ėmėsi juoda duonos kėsnis
 Gaudė antis, mušė kurapkas ir pompos,
 Gintisi nuo bado, kaip šėnies užpultas...
 Taip karai suvarė žmones s belangės,
 Nebekuvo kam paėiti s rūpianti
 Verskdamas žiūrį s mišlynė daugus
 Ir praėi dievelis, kuris viską gėli,
 Kad atsistyt žemien toki ^{šiamu} marse jautis,
 Kėznis subadytu duara, pong s patis karaktis!...

O tas ^{subrendo} žuolas ^{po} pėrenio, xaliavo, kenojo,
 Aplink dairisi ir lauki kas čie bus?
 Lyg tikėdėjimas išvėsti kėsnis rytojų
 Jau niai nėrinomis raigis laikus...

Vergu bokštes

95

Kiek kas galėjo
 Tiek tempė, nešė akmenis,
 sakei statysime čia mes bažnyčią —
 Gaila žmonų, tu turminy žmonės...
 Tik saulėti teba jie ir darbo gražėta,
 O čia vil klūkia balsas ^{mūsų} varito ^{psodžiaus}
 Kelia, ir darbas arba pils ryškėis!

Nežinia kaip buvo, kaip atsitiko — mirdi uridas...
 Daudžiauminkis akys buvo mūšytė!
 Tačiau nūgrimo nel kitos būdės,
 Vergaus neliko žuicėsimo ryto...
 Naujas uridas, tartan, šetonas:
 Triskert žiauresnis ir te kur buvo
 — Nebestatysim mes čia bažnyčias,
 Pirma išmūdikim joms klausmų bokštis!
 Rėki epikes melsoai raudonas,
 Be vergu kraujo jis gal užtrokšta...

Pusiautis prėjo is bokštes išdygo —
 Plaukis metrus akštunogė aštuoni laugdiki
 O vergaus kūmbšvia guldyti dar sukali lovi
 Ir baldejai rykštes skūter — mūšti veilikovė...
 "Vergu bokštis" prėradino
 "Tę kruvinų vietė...
 Kiek mergu, o kiek vaikinus
 Yhtitemis sudavė,

O kad riekis mēinot -
Dzīvo aut lauzo...

Tamsiņā
naktyje jnos

Daug seniau dar kai ^{paie} Jogaiba
Vengus Pagonis kristu vare, lūpe...
A psikristiže turjo kirst in taento gojans
Po veng gzuolinks.
Tik zinausio is storiausio
Gzuolo nakirst nedriso!
Tegal, zaki, sau žabinoje,
Kol pacens in vico...

O nei kol apsikristis,
Tas is žventis gzuolinks
Prigaminta bus daugybe
Gzuoliniu rykciu!
Gzuolas rykstems netuka,
Jas labai trumpatis -
Bkentet gali je žimta,
Tasteni, ajes pite...
Taisi ponas jas imaine,
(Beris cia aertesnis) beris rykstems reikia
Sijo krauje musu aima,
O pomis prakeike!

O tas gzuolas kulavdo, kaliero, kerajo,
Dplink deisici in laukie kas ne bus?
Sgy tikodamas cjuvsti busians rytyjs
Jam vici rašomams naujuz leikus...

Šimtus šenelių paguldi
Stelaužei baidriai nuėmė kryžius
Pasidiekiavimui dvaro ežerėly plauki gulbis,
O vargdiečiai neturijo kitų ryžių -
Riedijo ataros žmonis nūkuo nekaltos
Kurie besi per gruodę iš darbo namo grįžo
Derponas š pakajū del židimis pritemps daug maltes ...

Pirmenos plakimui gulaučių ^š lan ^š mis
lods ...

Koplycīs, varpiņos, mācīšos
Bragaro bājsenības zārnīfēs...

Riesdijā atārs žmonū nīekas nekalt,

Šimtas gžuohy paguldi
Stelmažē kaužīsamīkai nū krogūis...
Pasididžiāvimai dvaro eēerih plāuki galās,
O vargdieniai neturējo kētū vjāx - - -
(Ir jācēsdamī, kaip žāizds, alkis)

Kurie Baci per gruodg mātūzī dāsto gisāo
Ponans i pakaju pūtūpāzidīnīdāmī dāug maltes...

Gžuohy lakaī dāug luvo,
Jims pātiko dvaro žemē šilīā,
Kad nebogarlēnta Pēskūno,
Ponai mutarē slatyti tyāras gražīg
Nors medius, dievs pormāleut, koplycīs
Tolēkīam ty, Bergs bokīta, tebestoni
Net koplycīgē girdējās
Dīmanos nuplakti guldoms i loāis...
plāfjūmīs (galamōis)

Tos koplycīs vidēje dāugybē skulptūras,
Tāi vītūmīs mēzinomīs tabētū dēskai,
O mo altorīaus itī dīras
Vīskas kīvīnī padaryta
Cīar be pīlas i be oklīa,
Vīskas kīvīnī mātūgītē...

konoljēnī

Stedīna i bātēlējēdai sakgkka, altorīaus,
Šoertīgīs skulptūras mēzinomīs mēstīg,
O kalōis darbo geležīnīkai krogūis - saulētīs...

^{usij} nepapasto
geminandis (firisko) gracis alterius

Tai gracis zelono beriseng be!

Apie viską galėteyt norisi, trumpai
Kad seniau gyventi talentu tokiu,
Tai juos ~~(kurios)~~ iškukavo žmonijai gegute --

O šalia koplyčios stovėti tebeštai
Varpinė nedidelė medinė,
Kurios varpas visam kaštui skelbė,
Kad atsigali baidžianninkas, ~~lovi~~ ~~bauginis~~
Ir viplaktas keramose - misė.

Ne gema to, žmogaus vertis visčiam,
Baronus išdyta maįmy praktykoj:
Otolani net du baidžianninkus vi šaris,
Tai girdyvas, kur baronai nusis, ita
Bepraktiaudami (žmonėmis) varguoliais
Ir paleistaudami, ki velgavo ryto...

O dar daugiau, jaunavedžias jė neekino visai,
Atindami iš jų „primosios nakties“ teisė...
Ne viena uverti musiskaudino

Gi kur dėsies? Ustiek gyventi eisi,
O kur musisi - nežinau, to mekas
Ir gimdysi prievartos vaikų,
Čia nepades nei dievas, nei koplyčia,
Nei atavos žmonius beddelius...

Naktis tamsi, apminkus be žvaigždyčių,
Tik laikas čia parodis, ke jis gali
Kuris (Paskui) gyvenimis ^{žmoniu} verjis ir eise šali
Nūšies skaisciais skuletis spinduliais...

O tas gėmolat ^{subkendo} žalinas, keropis,
Aplinkė tūrisi o leuki. Na čia bus?
Dyg tikėdėjimas išnykti dievius rytojų,
Jau misėi nušerovos raufas keropis...

17.

Laidojo šr. Roko vienuolai eremiti

Nuo 1708 lapkričio mėn. iki 1709 balan. mėn. 22862 ^{žmonės} laonės

Badas siauti, žmonės grūvo, mirė,
 Žmogus žmogų valgyt nesiliauė:
 Iš žmogiuos skanus sriubę virė kintę,
 Silpnusius stipriji kaip telnikui plovė...
 Žmonės sapne čielpe juodos duonos plūtę,
 Ryte tų žmonių, tarptam kaip nebūtė...

Negrėžu ar nepatogu -

Žmogus to mebejante kas dienas,
 Alkis siauti po kiekvieni stogu,
 Žmonės mielai valgi žmonių, katių...
 Pagaliau net emi kaip mokojo burti:
 Kada baigsis alkis, parizte, i kade,
 Ir valgyti keptę be prieskonis žinokę,
 Kibris badnišiai netai kar berado...

Tarp jų iškadėjs varžseliai sunigo

Ir neapsakyt kaip joms leuva, gera...

Cia žiūn jau mabebarisio jokios mėsų liges žmonių

Dienelis šios žemės brangiūdis - atpigo,

Alkis neatmėdęs jei sutiko maza!

O rytoj visi vienuoliai - eremiti

Ir vėtinus riuko gataise lavonis

Ir i stirtas krovė:

Po puskins skersai

ir puskiny isilgai...

(Bet pasciupo arki alkaniji kumpis
Papias suvalgi, o jau kito ryte
Puole vel praeivius, kaip dar vilkai!..

(Baisiai isigande istaksti vromoliai
Tik keti belike laidojo tuos kumus
Stipresnieji lke dar tiek tiek padejo,
Kiek prapapste zeus, kaip i koki guoli,
Gulote nebegyves.....

Dešimys patys stumė -

Laidojo be skaičiaus... apkasė simtais,
Suprato - padėti mažai kas ateis...
Po septyniadesimt mirusių per naktį
Laidojo vromoliai aukas baisaus maro
Po tiek nepaligo rykštėmis užplakti
Baudėjai žėvėte, tie padlaižiai caro...

O tas žuveler subrendo, žaliavo, kerėjo,
Aplink dairėsi is lauki, kas čia kas?
Dyg tikėjosi mūryti būsimą rytojų,
Jau visa mūromus naujas baidas...

17 dienas

18

Kai diēvora valdi Sērkijas Karalins
Kartu didysis Lietavas Kunigaitis
Francūzas Herriks Valua,

Ļmogus mē ēnis bavo dācy pīgesnis
Tāi nē paties gūvenimo brātys,
Mā du baidīavunikus - medīstīnis ēva!
Tāip bajorai maini darbo ģmones:
Dē nē vīns ēnis!

Ko nedāri ^{mūsa} mēt protīvai pagonis...

Apētītā nē geresnis, kuo dideris alkis,
Ļmogus pīktā, nē nasesnis,
Tāigā jē nevalge...

Baidīavos mētū Bajorai

Valgi, gēri kiek mōrjē, sotū līg auses!

Jū mē mācā šēdīnū dēgi kof nōnis,

Kai žīavriai lāpsnotē ima, gēina nīrtis.

Kā dāryt mēdīnēji - nekantē nīsu!

Tāigā Bān jēdsuepīko Rāseimū sēimely,

Ir mēklāusi jū nē vīno akysē (vīstē) ģmonis

Nors Bajoras Narkurčius Kryšpīnā atsīprāši

Ļzēdēs kalbojē mētyōia -

Ļstīek Kryšpīnas Narkurčius kardu sūkarpjo

Rāseimū bārnēģiojū...

Štāi, kā reiskie cīt žēisti iēdīdy bajora,

Neistark nē vīno žodīo pīvīšjē vēntē mōrg!

Dausmē pati žuonēms atējo,
 Pati ir savo moru -
 Be trinkimo, be audra ir vijo,
 Su betvarke kajorus!...

Ļia dar šoedei jaimaišē,
 Ļ Lietuvz lino,
 Gaus smūgi ju prie skuodo
 Buvo megalit.
 Po kat leiko ties Poltava
 Iz Petro pirmojo pulkai
 Švedus sabruvina visai.
 Lietuva nu švedu tapo ioraduota.
 Pasiprišinimo ^{cauci} ~~jege~~ vadovavē, Oginskis
 Pasidari padetis ~~šimintuku~~ ^{galus!}
 Taigi nuēu itakaj ^{arot} Lietuvai ~~na augo~~
 Beliko Lietuvosius nu švedus ~~likuēus~~ ^{gintis}...

O tas cēvols ar ~~ar~~ ^{ar} sukrenē, Galicvo, koroja,
 Aplink dāvēsi ir lauki kas na kas?
 Lyy tikejēi izvysti būvime pūtējs,
 Jaru visai nēnuoms naujās lētēs...

O cia wiotos sãmp. Shapiro la uel

19.

Napoleons

Rugiapuūtes metu, skaistus vasaras ryti,
 Dar jaunā prancūzaitē pagimdi beziņķiti!
 Jā, tā motīns, isēns, stāiga pati iskrīto,
 Atēkubējo - vēlīnā tautā, emē mūsti...

Žmogus kol gyvas, jau nīs ne gana -
 Napoleons nēsprīngs Maskva!

Per Daugelīškieš kaimē sīnā kelias,
 Napoleono karis darbas; Maskvas vykstant.
 Šīendi jēs nebervāšinojēnikas, girdi, vēlīnas
 Apīnāsīn, arktīnās anemāndāas...
 Dabne tas kelias rīngso, žēlā vīkēnos - - -

Per Pīlīnūs tukstāvēsī karīs Napoleono ējs,
 Uz sīnārojo vāldybt ī palkēt,
 Sako, jē labai skarbējs...
 Tūoj nās karīvīai, kas rāukom, kas kepucēm,
 Emē mūsti žēmes, tempē vēlīnas,
 Gūt supyk jē kalnā - žīvīri,
 Kad mē tīk pāvalygt ī palkēt kur turī...

Per sostīng ējs, jīems Vīlīnūs patīko,
 Kēnīgātkīšīn dukrēs gīntāro kērolīnos...

sietiniai jiemis medaus jokiū vaiviko,
Nepagerbi sveiūs atyklusius iš toli...

Napoleonas svajėjo paimeš ant delno.
Paryžiaus mušėti kažnykis Daos!
Nors čia pat susiprato - neriusipelno,
Gotkos gražuolė jam neatiduos!

Imperatorius drąsiai; Maskvą atėjo,
Radas jė tačias - nesupratęs misteko!
O speigas aštras, kiemos žverbiūs vijeji,
Juos vijo atgal alkana šmėkla bado...

Kutuzovo vyrai juos pusbados gine,
Nelauktas svečius iš turėkim vijo -
Prancūzai basi, kruvini, nusimine,
Spruko, kaip galėjo, nuo aštraus kalavijo...

Žiauri pabaiga negirdito gobėjimo,
Napoleonas pakėjo, pulkai liko be ryšio...
Jie sužeistus nešė, vėžimuose stūmė,
Pėsti traukė namo: išbadiję, suplyšę ---

Žinogus, kol gyvas, jam vis ne gana -
Napoleonas mėspringe Maskvai!

O tas žuolas sifreudo, žaliavo, kerėjo,
Aplink dairėsi iš lauki kas čia bus?
Sąs tikėjosi išvysti būsimę rytojų,
Jam vien nežinomus naujus laikus...

20.

Daukantas ir kiti...

Po vieno atsirodo tokie vilkiai mešiai,
Kurie savo laisvą jaunimą raunko seniai:
Pirstate iš Telšiu ir Vilniau atėjo,
Kely rublių turiojanas kšėnėji...

Taip sėkė mokslu daukantas jaunuolis -
Oratorius pūnuojas Lietuvos istorijas
Žinios jo perspintos romantika, bet moliai
Rašytojas gimtojo Lietuvos kalba.

Tada moteris kūrė gėjų vertę ^{laiką} šūkams,

O seniai pavasara sodyboj įkūrieta...

Jaunus vyrus; kasdienius grūdi arba
Dvidešimt penkiems metams; rekrūtes...

Ir ten naujo gal jau nebegrūdi,

Tėvė kėlis savo nebepamatys?

o o o o o o o o o o o o o o o o o

Daukantas - mąstyti arksa trupinili,

Lietuvai praėdus pirmoji gilė,

Savo rastiis šali atgimimui kėlis,

Savo pasivadimus tik... varže pelė!

Tuo metu jau Poška, Veliūnas, štrudelis

Ir glūdomas tėvyne kelis,

Šaukia kūrėti miškelius

Ir diūrinis piokelėsi!

Jau plėbė saris oūsta,

Gyvenimui šiedelis kelias...

Gražiai vargus apdėinuoję Dionizijus Postka
 Savo „Muzike Žemaičių is Lietuvos“,
 Kame jis iškėlė labai vargingą būty,
 Nes žinomas mūvėi kuo gerai apsidauti:
 Apatas jė ryžos, a pavaras - skrauda,
 Ponia pasiskusi ukvedžio žiaurumė,
 Tau dirvoms meišplėsi, nose kaip jautis arsi:
 „Sylėte, chrane, tuoj tarpvaikėj pakovėsiu!“
 Taip mūstojė pomas vėrgė, - metonėjė gerumė!

Puitu eilėrašty vėrdė „Biruti“
 Paliko mums Silvestras Valiūnas:
 Smėsesuėi lūky is negėti buti,
 Kaip glėbjojė protėvius mūmė
 Jė dėvas mēagėti, Perkūmė!
 Tėn žodėiai mē apie tokie karalaitė,
 O apū paprasėte sodėiau skaičėis mērgėitė,
 Kuri tapusi Kestucio žmone,
 Kiek sėliai Vytauta didkiojė žmone! mama!
 Valiūnas savo laiške Dionizijui Postkai
 Pabrėžė lietuvis kalbos turtėngumė
 Jė dėiaugty, kiekėmėis lietuvi žadino,
 Patari kaip rėgti lietuviskė, šėdlynė,
 Iškeldemas mūmė kalbos skambumė!

Baudėiaciūka Čanas Antanas Stasėvėliū
 Jangstojė patyrėis dvarė prispardos senėbumus -
 Mokėsi tāmū dvarėsinėj sėminėrijėj,
 Praijė surkė valstiatitėkė kelis
 Jė keikė turtėngumė klebomė namus!
 Jė eilėrašėiai pilni vėlties: negėstanėios
 „Jė prikaltė daugel plėmė“,

Kad melks par mē vīno...

Atis nēai kites dienos,

Žemi ašaru priegē - gana:

- Prakekta tēkna dzūnigi baidīave!

O tas gānls, subredo, Laliave, kerģis,

Aplink dārdis' baki ka čia bus?

Lig tēģis' nūģeti bācims, eģtija,

Jaun nēai mēimomul maģu baki...

21.

Baudējavot ^{prāģis} pavaikinimas

Ējo kalbas jau kēlēte mētu

Kaip caro manifestas buro iļķistas

Apie pavaikinim baidējavos,

Taiāu nemate', kaip mē keiste,

Nācjo gūneimo prādīs...

Stelmūģe, yrai tai kaškur nūģirdo,

Kad caro manifestas jau yra tikrai

Sona jau priģerim mēs vāģo is skurds -

Ir matari visģ saģinot rēmtai!

Pasivāte kētarim yras Peterburgen

Tas reikals iāidēinti visai...

Vyģoti yrai sostim sūrado,

Bet caro jū visai nemate,

O kad jū namie kēvite kēģie baki,

O tas gūnoks paseuo, vis gāzīai lēpojo

Suov...

22.

Tyliai, tyliai Nemunelis teka,
 O dar tyliau jie pramynė taks...
 Meldė supuolė prieš ugnelę šventę,
 Kad dėvai apsaugotų gražiąją tėvynę,
 Kad galėtume ramiai sau bati, kaip gyventi
 Mūsų protėvių seniausiasis laikais,
 Kad žinotume, jog priešas niekad neatėis,
 Ir kurentume ugnelę po šventės gžuolais -
 Gyventume laimingi su savo dievais...

Tyliai, tyliai Nemunelis teka,
 O dar tyliau jie pramynė taks...
 Kai vijon kryžiuočius iš tėvyinės savo,
 Kurie rūs mūsų krašte, edė,
 Nors jie skelbė, kad neša naują krikštą,
 Ir mairkino mūsų šventes gojus...
 O mes nepanirė, skausmo oaksungkščio
 Kito dievo šoetimo oi labai bijojom!
 Supratom, kryžiuočiai tai ne mūsų dievai!

Tyliai, tyliai Nemunelis teka,
 O dar tyliau jie pramynė taks...
 Kai bandėiava, čia nėsėsi rėi,
 Kai laidojė brolius mūsų, nuo maro-
 tokio kito skausmo rėmėj nerazi!
 O keitėmės į Sibing inoavie
 Su kaustytus prakėiktus kandalais...
 Ir kaiskancionus į vėzo nesimėtė

Jokios pabaigos ir jokio galo...

Tyliai, tyliai Nemunelis teka,
O dar tyliau jie pramynė taką...
Pranėsi karo didžiojo pavaištė,
Kai rokičiai evologino gintus
Ir kai pasikesino jie į mūsų laisvę...
Savo kaireri nuo bolsėvikių ginė,
O mes kraują žemės gintęsi apšaištė,
Pesistokėm, kad iškovojem laisvę
Ir taip vadinama nepriklausomybė!

Tyliai, tyliai Nemunelis teka,
O dar tyliau jie pramynė taką...
Nuo Birutės iki Gedimino kalno,
Nuo Baltijos skaisčiųjų gintarelių,
Iki Vilniaus geležinio vilko kalno.
Kurio aidas Lietuvos prikelė, ^{melnybės}
Išlydė žuopa - lžerėlių žemėje galiūnė
Be kurio senovė, hų žokiai bevalso,
Liktų tamai žuola žiloji preeitė...

Tyliai, tyliai Nemunelis teka,
O dar tyliau mes pramynėm taką...
Per Lietuvą į Tarybų šalį,
Kuriai prilygti silaudė dar negali
Ne viena valstybė ir Europos
Tarp sąsitvarkytė dar nemoka.
Garbi Lenino sovietu perijoliam prohi
Per didįjį Tarybų karę žemė pajudejo
Ir dalis Europos į kairę atsėko!

Tykiai, tykiai Nemunėli tėka,
O dar tykiai mes pranykim taks
Pakrėčių Europos, per Alpas, Volgas,
Pagal apdaimuotąjį Baidalę,
Į telimę siausę dar mū Magedano
Oti sąsiaruo šiuorina Gibraltaro,
O mūsų žemės to šaltesis galas,
O kerio tikimę lėmė mus sugyžti,
Mielai prisiminti gydvės jaunystę!

Brazėli būdėnt antų aru be vėjo
Sugisapnaves Hitleris pradėjo karą

Arūo brazėli id rity. Romus be vėjo
Sugisapnaves H. Hitleris pradėjo karą

O tas žuolas paseno, vis gražiai lapa
Aplink dairisi tai lauki kas čia bus?
Eys tikėjosi išgyti būsimas rytojis,
Jam mairi nežinomas naujas laikas...

Žmogūdytė klyksmas... Žmogūdytė klyksmas!

Žmogūdytė 23

Klyksmas pamažu metylo...

19.11

Kai iškviči Molotovs į Berlyną,
Hitleris perspėjo jį, kad skelbia karą...
Netikėtume pasauki sudrebėjo,
O Stalinas sušuko: „Ką jis daro?“
Dar prieš saulei tekant bombos krito
Pabaltijos Galyse, sūkio Minske,
Netikėtai nepuolimas aukštis ryto
Samiči sukėli Lietuvoj dar nematytą!
Jie kelias peras mūsų, #nekalte šali
Boatardavo ir lektury, miestus darė,
sunku buvo patikėti vokiški nepuolimas.

Kad Nes) veikia (taiką patarė) sulaužė...

Tuo žiaurus Hitlerio įsakymas čia duotas
Sumažinti visas žydus kraštuose okupuotus.
Suvarė žydus; jiems atskiras getas -
Žmones pritrėnkė (vokiškas) tokelėjys!
Tūrodami; veikimus niekad netikėtai,
Žmonės obejojo ką Hitleris toliau darys?..

Vėžė...

Grėtose po penketą varė jų kolonas
3. Pajūstė, kad nuvertus juos toli...
Žydai su mūrais vaikais lagaminus tempi,

Pris jos eikis po viena iškiauo visus
Isaki palikti visatimus rabus, musiauti,
Leistos i duobe i ramiai eilje sigulti

Kojom spardesi i klyke, rankom plankus rove...
Tai klarkas regings i žiauri tikroal!

Kod jin issidijo kita aplake patreoms

Vyrai mūsų patalus nakvynai
 Ir visi tikėjo, kad eis namo...
 Nors jau matė iškastą plačią tranšiją,
 Kuriose jiems liepė pasikloti guolius,
 Palikt vizuatinis rūkus ir musiauti,
 O musievis išėjo eilę gultų...

←

Viskas darė jie kaip pareigą manims,
 Vaikai verkė manęs meliausias apkabius,
 Kol sutratėjo automaty žuviai ---
 Rlyksmas panašiu nešyto - jie mirė! ---
 O po vieno kito dar neuirę riekė
 Ir vaikai išlikę bėgo per laukumus...
 Vokietis rėkė: „Turikit!“

← (Gi jis įsidėjęs vil pilnus petraunus)
 Toliau tęsė savo įvairias mintis -
 Pabaigti beklykiaučius ir vaikų „rauniati“...

Ta žemė...

Užl atvare pasmerktas naujasis etapas
 Išaki jiems aukščiau sąsodgus žeme uipilti...
 O po darbo sugult jiems ir to patis kapa ---
 Vėnas rygas, matyt, turėjo stiprias viltis
 Tikėtis gyvas. Staiga grūbi vokietis užsprando
 Ir kol gūti vokiečiai, žydai ta išovė,
 Jis gerklę jam perkando...
 Ir vokietis ^{pusgyni} ~~gerklę~~ karti mupgli!
 Kaip Erodei visi rankes nusiplaui,
 Ir ~~šokiet~~ ^{bricot} su žydais žemele užklojo...

o ^{siame} žemėlė pasaulyje vienoda,
 Visas žmones priima į savo globas!

O tas gėdules paceno, vis gražiai lėpoje,

Kad židikai nekada valdyti pasaulis ←

Adolfas hitleris sukėlėti partentis akta
Už didžiausią milijonus žmonių mirtis

Verėnas ji be abejojė pakastė ←

Nors jam labai norėjosi valdyti dar

bet, didysis vokiečių prasišūko: "Hitleris ir Haktis!"

Jau niekas nebepasakės, Heil Hitler!

Žmogūdamas iš vis šiek tiek, dvišči Hitleris!

Nors jam labai norėjosi valdyti dar

Ju niekas nebepasakės, Heil Hitler!

Ppliat deinosi o parkie kas cia bus?
dyg tikėjosi uvygti busime, rytojis,
Jam visai nežinomas naujus laikas...

24.

Pergolė

1941

Nuo pasisekimo pricai net akstulbo,
Beze ir to džiaulsmo, kaip alkans kiraulis, -
O kad jie sustovir jau prie pėdos stulpo,
Kad jie kels rankas aukštyje pulkes ir pulko,
Kels rankas suprato to triumfo apgaulę:
- sudaužyti viska ir laimēt pasadeli -
- galvos Hitleriui netilpo!

Na, kai prie Morkoos suklypo,
Gi prie Stalingrado suvaitojo
Iz apsigreže saprato: rikiš eit namo ker
Tada jau pricais mebeatovere lipa,
Kad viskas cia (ma)jo...
Ir keliko tik paklausti:
- Ar gyvas grėšia aš namo?!.

Adolfui klo gonykoti paskutinis akty
Už dvidešimt milijonus žmonius mirti
Uščiau jis be akbejo pakarta,
O „didysis vadas“ pasiriuko: kulkos ir faktę!

Tiep būn visiem, kurie ušizija labai,
Tik sapne joms lika brangūs
gintieji namai!

Ta žemalė ^{peruėjė} vienuolė, ^{niek} ^{nuom} ^{pinke} ^{su} ^{šlo} ^{ka}

O tai gzuolas paseno, vis gražiai lapoja,
Aplink dairasi ir laukia kas eis bus?
Dyg tikėjosi išvysti businą rytoj,
Jau visai nūmomas nauja leikius...

Žiurik pismyn - 25!

Ir gyvenimas nušvito...

25a 26.

19/10

Slinko dienos, mėnesiai ir metai
Ūieni žuonis ir gyvenimo atėjo o Nibi idėjo,
Pasikeitė visas žemės paviršius -
Sunkių laukų mes niekad neužmisiim,
O žviesių ir nedangų tebevo -
Atnešta šaltoko pietų vėjas...
Po visa dūtaos sužibo ^{degtros} ^{šaltros} ^{lemputės}
Ir dailiai šypsosi nauji sodybos
Ir dar pasakaus muus truputį,
Arba naujos bibliotekos ^{su knyga} ^{karči}
Ir mūsų kaimuose kaip po lietaus gyliai
Sudygs ^{šilpūs} ^{gydymai} ^{daugidaukesė} ^{naurai}

Žodžiu: išnykę skistamas tarp kaime ir mieste,
Vairkai nubėžius kaip tiva gyvena -
Jeigu kas nuširdėsi, tade pakviestis

Pasizūvēti i gvarnina, maņa bābe,
 Nustebtate visi šai pasaulī!
 Vandentekis, centrums ^{kurma} ~~teju~~ telefonai,
 O vidurim kaimeli jau asfaltas,
 Ir kaņģi nesidzānuņi mūsos Jomai,
 Kas aut kabe neliava, reasona,
 O valgyklas pastatas toks baltas...

Kia švītē ^{šīs} koleliava aukstēji rāmai sporto
 Ir vaikučiai pleukioja kosmā...
 Jau senai pacurā vjrai kortas,
 Nebereikia nekam nei degtinīs -
 Mē teātro spektakļus jau viti eina
 Kiti mūsima ~~šā~~ ^{šā} ~~šā~~ sportu!

Sugrūvo tamsne ovaro mūrai
 Ir didiki, grafu kilmeji polsojai,
 O tē kur lūo poms šobis salis
 Ir polonezi ^{šā} ~~šā~~ ^{šā} ~~šā~~ staukējo -
 Dabar ūzēti ten ^{šā} ~~šā~~ ^{šā} ~~šā~~ kiekronas gali
 Galima ~~šā~~ ^{šā} ~~šā~~ paplaukioti šiltam baseinā
 Net ziemos metn, kaļ mori - eina...

Si Vargu bokstas, kaip lūkama stovi
 Kšaurims laiku skandēman prisiminimui,
 O koplyča priemona senos:
 Vargelēmai kēlīais apie ja kad ego,
 Ir šprāsi, jē sakytis, paties sutvokējo
 Vīrai kitz!
 aprūpintē senetis ir darbstāpi jaunims!..

Ir gūvoļā labai grēzīai sutvarkē

Pūcēšus irēnie ū jo ^{izlojo} liemens
 Ūdeņ, antiseptikavo, kad nepūts,
 Krievyēmes padange oarine ēkarda.
 Pati gānole nuo pūcēšū ēkilimē
 Metalinēn sverzōm sūkautē,
 Tarytū, jū dar kītētik gyaens!..

Aplink jū ē kaladūz gānolinū paderytes tēkas,
 Dvidēšiat trīs metrai - jō ūpīs ne mēnkas,
 O tēs gānole trūķe mīdru tū jō hēmuo...

Pasene šakas jō trarbingai paretas...
 Not medrista, ūeni medžie ēnktymiot sa jūo!

O Latvian Folkways mūruose
 Dabar veikia aituometē mokykla!

Kai parke supriova taso mētāis mauzoliējās
 Dvarpomiņ palaiķus perķete ē koplyčīs rūsīs,
 O koplyčijē greiģe
 Liandis ēkulptarū mūziejū
 Dabar graži liansi vargdienū padange!
 ē senos pašūnēk, jēi kāda tēn būsi!..

Jdu tas gānolas pasmo, spyrīai lako jō šakas,
 Aplink dārosi laimīngas, kad salaukē
 ē atijōv šimtmeēnōse bēndusi diēna,
 Kuri olauņ brangēsni mums ū rukes,
 Nās kito tōkio gānole Europojā mīre,
 Koki īnauģino varģo motinēk mūsēs Lietuva!

25

Dakar jau mes visi kaip vienas einam

Lai Ir visos trīs Pabaltijas valstijās

Prastāms pro šak' oņgas, alkis ir kaļejims

Partam ir medēis, mes mudrības,

swarag Bunkiai sunkiai, s gānime, mes zengem... O! sunkiai

skandāis: Ir labdi vargi gīngzēji mīlma lēvni,

Kaip rātei ziņkeliu per sniegs - - -

Atrodi, kad jānimas visās mīgā,

O kathieji s vakaru irbigo,

Si likusieji alkami labai mūsinys:

grāms Neiko valgti ir vai kuo apsiaciti,

Berlijs atīkoti s kendra amoda

Po kero zmagui *ķengvā* sunkiai atsikelti medoda -

Vargo visa mīsa glācīji lēvni!

Ir lāgerims zūveri zmonis milijonus,

Apkaltino viens ir baltais ir raadoms...

Neapratome visi to žiavrais, "tīvo" Stalino,

Otrodi, kad jis tokimo savo dgesim

Pagal atnešusis Sajāuga Tit mualino...

Po jo prādējo žmonis ir kolūkiņķeltis,

Pamāžu izīstese kaproti,

Is eivā komunistai visus skelkti,

Kad Amerikai maifka presiduoti:

Kuo prācīan ja vīkno pērtēkusis paņgti

Ir paroditi jiem / mōdegta!

Pakelti is mualintis disoņny dadi, taine juokas -

Rekie laiko is mēzmoniškis jēgu,

tolian, ^{vis labiau} ~~tolian labiau vis~~

bet tarybinis žmogus tik vakar ~~ene~~ juoktis
Da vaomid jefomis darbuotis,
Nes tik darbas ^{mesa} palaime visu žmogams!

O tas žuolas pasaulio, vis gražiai lapeja,
Aplink olairosi ir laukia, kas čia bus?
Dyg tikėjosi išvysti kūsimą rytojais,
Jau visi mėtinomus naajus laikus...

Tau tas gūnlas pašam, spyrīsi. kēo j' sēkas,
Aplink deīros leimīngas, kad sēlāuki,
Ir atījo šimtmečiosē brendusi diena,
Kuri daug brangēsni mums nē aukšā -
Nes kito tokio gūnlo Europoje nēra!
Koki iēaugino mūsū motīvli - vārgo dātva!

Ūa, ko sēlāuki šimtmečios gūvusi Stelmūze,
Kad jos vārdas skamba po Europa, po pasaulē -
Kalka šymīngju šmonis, lūpos
Apie gūnlo, jo perlepti mišči mums iēzi,
Šiaudē skēlkie tai vāikū vāikams žēlīgi girūze,
Kad ilpai gūvēs dātros senelī, vis šildysē sēulij...

Abu mēs gūng tēpet diena,
Abu jaunystē šicārēje palikom,
Abu po vīng daktors kēturim -
Šģicārēis mētē! Tam stiprios sēvīkātē!
Šģamūtē protas lēbeni aiškiai mētos
Be stovint mums nē fērsū dātūg!...

1. Gau tas gāzulis pasaulē, spyrīci karbojo šakar,
Aplūk stāstus laimīgus, kad sulaukē
Te atījo šimtmečiosē brādusi dēna,
Kuri dāus brangesni manus mē aukas,
Nes kēto lokim gāzulo Eiropoje vēra!
Koki isaugino brangi močenti
vāgo mēlnēli-mācēsi Sētkure!

2. Štai, ko sulaukē šimtmečiosē gāzulosi Stelmāžē,
Kad joi vārdēi skamba po Europe, po pasaulē!
Aplūk gāzolu, jē parāpēti mīstai manus ūžin,
Šiandēi skēlbia tai vārdēi vārdams žālioji giružē,
Kad gāvens tas Sētkures seneli, kol švies saulē!...

Aku mes gims tē part dēna,
Aku jaunystē vārdēji palikont,
Aku po vīm dūkra tatarim -
Lēlācēsi metas! Tāu špēris sveikates!
"Didysis" protē, lētāi aiskjai metas,
"Bestovint" manus mē jūsu dūras...